

[Jeune]

hovskriterier, kriterier, som netop ikke dækker den objektive virkelighed, der er en følge af krisen. Jeg tænker her på den stigende arbejdsløshed, det lokale arbejdsløshedsniveau, de sociale udgifter i forbindelse hermed, manglende uddannelsesmuligheder osv.

Med den foreslåede ændring af reguleringsgrundlaget bliver kriterierne endnu mindre objektive, idet de nu udelukkende vil danne grundlag for den endelige fordeling, efter at beløbsrammen er fastsat ud fra den forventede udvikling i stedet for den faktiske virkelighed. Det lægges nu oven på de problemer, som kommunerne i deres budgetlægning faktisk i forvejen er blevet forstyrret med her i den senere tid. Jeg tænker her på de merudgifter, momsforhøjelsen har medført, og på de begrænsninger i lånemulighederne, som har fundet sted. En nedskæring i bloktilskuddene på mindst 300 mill. kr. i 1979 og 1 mia kr. i 1980 – og hvad kan vi ikke forvente os, hvis denne regering får lov til at fortsætte? – vil bare som følge af disse besparelser medføre en stigning i arbejdsløsheden i de enkelte kommuner og på grund af den forstyrrelse i planlægningen, der ligger i den foreslåede omlægning fra den faktiske til den forventede udvikling, også en manglende investeringslyst i kommunerne, som også vil medvirke til at øge arbejdsløsheden. Endelig medfører det som nævnt en forstyrrelse og for langtidsplanlægningen faktisk også en undergravning af de muligheder, kommunerne har for en langtidsplanlægning. Hvis kommunerne søger at opretholde niveauet – og det må vi regne med at mange kommuner ønsker i en krisetid – og hvis de endda ønsker at føre en virkelig beskæftigelsesfremmende og social politik, vil dette lovforslag faktisk betyde yderligere skatteforhøjelser, og hver gang man går fra statsskat til kommunalskat, letter det de store og rammer de små indtægter.

Vi har tidligere i tinget klart sagt, at disse bloktilskud blot vil blive brugt til at føre en centraldirigeret kommunalpolitik. Dette forslag understreger og forværrer den tendens. Forslaget vil medføre, at kommunerne yderligere stækkes i deres handlingsmuligheder. Vi ved jo, at der er flere kommuner, der vil en anden økonomisk politik end den, som regeringen lægger frem her, og vi ved også, at der er kommuner, som tør bygge på et andet

flertal, men disse kommuners muligheder bliver faktisk stækket ved et sådant forslag.

Derfor må den kommunistiske folketingsgruppe klart afvise forslaget. Vi opfatter det som endnu et eksempel på regeringens måde at sminke en nedskæringspolitik. Vi foretrækker – og det har vi klart sagt tidligere – en refusionsordning, så kommunerne ved, hvad de har at holde sig til, og så der er en indbygget automatik, som de kan planlægge og føre en ny politik med.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde behandlingen af dette lovforslag med at sige en tak til indenrigsministeren for den åbenhed, han har vist ved at give oplysninger også på et meget tidligt tidspunkt af forslagets tilblivelseshistorie. Jeg føler trang til at understrege dette, for det er jo da en af de helt væsentlige forudsætninger for et godt samarbejde. Derfor siger jeg tak for den åbenhed, der har været; jeg regner med, at den fortsætter, og det tegner godt så.

Jeg skal nu følge forslagets gang opmærksomt. Selve det at man agter at lade bruttofaktorindkomsten forsvinde som led i beregningen er efter radikal opfattelse i orden. Vi var, da den blev indført, meget skeptisk over for, om det var en god måde at gøre det på, så dér kan indenrigsministeren regne med vores støtte.

Men så er der naturligvis spørgsmålet om nedsættelsen. Dér vil vi være meget omhyggelige med at undersøge virkningerne, og vi vil ikke uden videre gå med til en nedsættelse af bloktilskuddene, for ét er jo, at man ændrer i principperne, noget andet er, at man sætter beløbet ned.

Det drejer sig i 1979 om en nedsættelse på 0,3 mia kr. og i 1980 om en nedsættelse på 1 mia kr. Så kommer vi til spørgsmålet om, hvordan det fordeler sig, og dér er jeg meget skeptisk. En af Danmarks rigeste kommuner får naturligvis sit bloktilskud nedsat – det er Gentofte – og det betyder, at udskrivningsprocenten, hvis man ikke kan finde besparelser, i Gentofte kommune vil stige med 0,05 pct. En kommune i den modsatte ende af landet, Sydthy, får en stigning i udskrivningsprocenten på 0,21 pct. Nu kender vi jo alle sammen forholdene og ved, at Østdanmark i alle henseender er favoriseret af udviklingen og af, at administrationen befinder